

Posługa diakańska to służba ludziom. Służbę tę będziecie sprawować jako diakoni, a później jako kapłani. Bądźcie wierni modlitwie brewiarzowej.

Niech Matka Boża Ostrobramska uczy Was wszystkich tej ważnej prawdy, że bez adoracji Jezusa Chrystusa wasza posługa będzie pusta, że nie przyniesie ona ludziom, do których ostaniecie posłani, tylu łask, ile powinna przynosić. Jeśli chcecie owocnie pracować dla duchowego dobra ludu Bożego, jeśli chcecie cieszyć się dobrymi i prawdziwymi owocami waszego posługiwania, pamiętajcie zawsze o osobistej modlitwie. Pamiętajcie o adoracji Jezusa Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie: to będzie wielkie i nieprzerwane źródło Bożych łask, Bożego Miłosierdzia dla Was i dla powierzonych waszej opiece ludzi. †

Dziękujcie Jezusowi za wszelkie dobra, które Was spotkają. Do Niego przychodźcie także w chwilach trudnych, a nie odejdziecie bez wsparcia i Jego pociechy. Nie szukajcie gdzie indziej źródła mądrości, przecież On jest Jedynym i Najwyższym Pasterzem, a my jesteśmy jedynie Jego sługami.

Nie uważajcie, że wy sami będziecie jedynymi sprawcami dobra, które przez was będzie się działo: to przecież On, Jezus, oddał swoje życie za nas wszystkich na krzyżu, aby nas zbawić. Nie bójcie się, że kiedyś zostaniecie sami, zdani na własną samotność: przecież On zawsze jest z nami po wszystkie dni, aż do skończenia świata, i tylko wystarczy przyjść do Niego, a On zawsze na nas czeka. Czerwone wiatelko wiecznej lampki zawsze, w dzień i w nocy, wskazuje, dokąd możemy się udać, by nie być samotni. Nie szukajcie jedynego źródła pociechy, bo będzie ono zawodne. Chrystus nikogo nie zawiódł i nikogo nie zawiedzie. Tego uczy nas Matka Miłosierdzia, która sama w obrazie Ostrobramskim adoruje Chrystusa, a z Jej adoracji płynie dla nas strumyk Bożego Miłosierdzia.

Drodzy kandydaci do święceń diakonatu, drodzy diakoni, którzy dzisiaj przyjmujecie święcenia prezbiteratu, niech nauka Matki Miłosierdzia, adorującej Chrystusa w Ostrobramskim wizerunku, głęboko zapadnie w nasze serca i niech w nich pozostanie na zawsze.

Świecenie 1997 r. Gredno

